

Cartea lui Daniel - Numărul o sută nouăzeci și cinci

Calea către legea duminicală: rolul lui Trump și desfășurarea profetică în Daniel 11

Jeff Pippenger
2024-04-25

Istoria ascunsă a versetului patruzeci conține linia celor șase președinți de la timpul sfârșitului din 1989 până la 2020, când Biden, al șaptelea președinte, a furat președinția. Anul 2020 marchează începutul unei istorii ascunse, din acel punct până la „Alexandru cel Mare”, care reprezintă momentul când a șaptea împărăție a profeției biblice este instaurată odată cu iminenta lege duminicală. Acei zece regi se pun îndată de acord să cedeze a șaptea lor împărăție către a opta împărăție, care este dintre cele șapte — puterea papală. Acea istorie ascunsă începe cu al șaptelea președinte și se încheie cu a șaptea împărăție.

Când istoria constată că de la Xerxe, care îl reprezintă pe regele bogat ce stârnește Grecia, până la Alexandru cel Mare au existat opt regi persani, constatăm că istoria ascunsă dintre sfârșitul versetului doi și versetul trei reprezintă, prin numărul opt, timpul de încercare al chipului fiarei. Chipul fiarei în Statele Unite este pe deplin instaurat atunci când legea duminicală este pusă în vigoare, iar în acel moment se instaurează a șaptea și apoi a opta împărăție. Șirul celor opt regi persani se încheie cu Alexandru cel Mare, așadar numărul opt marchează timpul de încercare al chipului fiarei care se încheie odată cu legea duminicală.

Versetele zece până la cincisprezece ne informează că timpul de încercare al imaginii fiarei a fost al treilea dintre trei repere reprezentate prin istoria Macabeilor și că al treilea reper a fost o perioadă de timp care începea în 161 î.Hr. și se încheia în 158 î.Hr. Acea perioadă a urmat primului reper din 167 î.Hr., care identifica începutul Revoltei Macabeilor la Modein, un oraș al cărui nume înseamnă „a protesta”. 164 î.Hr. a urmat aceluși protest de la Modein și a identificat a doua dedicare a celui de-al doilea templu. 164 î.Hr. identifică a doua investire a lui Donald Trump drept al optulea președinte de la Reagan (1989) încoace, care este dintre cei șapte. Investirea lui la 20 ianuarie 2025 a fost reprezentată de 164 î.Hr., iar ceremonia de rededicare a produs minunea satanică ce include două referințe la faptul că al optulea este dintre cei șapte.

Așadar, cei opt regi perși reprezintă istoria alianței iudeilor cu Roma din 161 î.Hr. până în 158 î.Hr. și, făcând astfel, oferă o a doua mărturie cu privire la timpul de încercare al icoanei fiarei, care urmează inaugurării lui Trump în 2025. Versetul doi înaintea până la alegerile furate din 2020, unde se oprește, până când este aplicată mărturia istorică a celor opt regi perși, iar aceștia își găsesc aplicarea după a doua inaugurare a lui Trump. Odată ce cei opt regi perși sunt suprapuși peste istoria dintre versetul doi și versetul trei, rămâne încă o perioadă ascunsă de la inaugurarea lui Biden până la a doua inaugurare a lui Trump.

Acea istorie ascunsă este identificată în capitolul unsprezece din Apocalipsă, unde fiara ateismului îi ucide pe cei doi martori în 2020. Apoi, după trei zile și jumătate simbolice, Mihail coboară pentru a-i învia pe cei doi martori. Un Trump „înviat” și-a început a treia campanie prezidențială la 15 noiembrie 2022, iar o „voce în pustie” înviată a început să-i cheme pe cei o sută patruzeci și patru de mii la sfârșitul lunii iulie 2023.

Versetele zece, unsprezece și doisprezece din capitolul unsprezece al cărții lui Daniel identifică Războiul din Ucraina, care a început în 2014 și se va sfârși cu o victorie a Rusiei, urmată de prăbușirea actualei confederații ruse, așa cum este tipificată de prăbușirea Uniunii Sovietice în 1989.

Versetele treisprezece până la cincisprezece identifică trei linii profetice. Linia vindecării papalității, care începe când desfrânată din Tir iese din ascundere, este tipificată de versetul paisprezece, iar împlinirea ei istorică este în anul 200 î.Hr., când Roma păgână a intrat în istoria profetică ca tâlharii poporului tău, care se înalță, dar cad.

În cele trei versete, linia profetică a republicanismului apostat este reprezentată de istoria lui Antioh al III-lea, care îl tipifică pe Trump în rolul de al optulea președinte, adică dintre cei șapte. Versetele identifică, de asemenea, linia profetică a protestantismului apostat, așa cum este reprezentată de istoria Macabeilor.

Linia profetică a adevăratului corn protestant, care a început ca mișcarea filadelfiană a mileriților și care se încheie ca mișcarea filadelfiană a celor o sută patruzeci și patru de mii, trebuie, de asemenea, suprapusă peste istoria ascunsă a versetului patruzeci. «Șapte Tunete» din Apocalipsa, capitolul zece, simbolizează atât mișcarea filadelfiană a mileriților, cât și pe cea a celor o sută patruzeci și patru de mii. Pecetluirea profeției și despecetluirea ei sunt înfăptuite de Hristos, iar când face aceasta, Se înfățișează ca Leul din seminția lui Iuda. În capitolul zece, îngerul despre care sora White spune că este «nimeni altul decât Isus Hristos» «a strigat cu glas tare, ca atunci când răcnește un leu; și când a strigat, cele șapte tunete și-au făcut auzite glasurile.»

Hristos, ca Leul din seminția lui Iuda, a așezat „Cele Șapte Tunete” în istoria profetică în jurul anului 100 și le-a pecetluit de îndată, căci „când cele șapte tunete și-au rostit glasurile”, Ioan „era pe punctul de a scrie: și” el „a auzit un glas din cer zicând”, „pecetluiește acele lucruri pe care le-au rostit cele șapte tunete și nu le scrie”.

Istoria ascunsă a versetului patruzeci este acum desigilată de Leul din seminția lui Iuda, iar în acea istorie linia cornului protestant adevărat este reprezentată de „Cele Șapte Tunete”. Când glasul din pustie a început să strige în iulie 2023, Leul din seminția lui Iuda a desigilat o altă revelație despre ceea ce reprezintă „Cele Șapte Tunete”.

Cele „Șapte Tunete” reprezintă istoria de la 18 iulie 2020, când mișcarea celor o sută patruzeci și patru de mii a fost ucisă pe străzi, până la legea duminicală care urmează în curând. Linia celor Șapte Tunete identifică „evenimentele” care au loc în acea istorie. Prima dezamăgire este urmată de mesajul Strigătului de la miezul nopții și apoi de legea duminicală. Când Sora White a identificat „Șapte Tunete”, fie drept istoria primului și celui de-al doilea înger, fie drept evenimente

viitoare, în ambele reprezentări ea a arătat că ele reprezintă „evenimente”.

Solia strigării de la miezul nopții poate părea ceva ce nu constituie un "eveniment", dar în istoria millerită întâlnirea de tabără de la Exeter, între 12 și 17 august 1844, a fost un "eveniment", cu mai multe detalii asociate aceluși eveniment. Totuși, sosirea soliei strigării de la miezul nopții la acea întâlnire de tabără a fost, de asemenea, o împlinire a pildei celor zece fecioare din Matei douăzeci și cinci. "Evenimentul" întâlnirii de tabără de la Exeter a fost o împlinire a "Celor Șapte Tunete", dar pilda celor zece fecioare nu abordează acele evenimente, ci se referă la "experiența" fecioarelor,

"Pilda celor zece fecioare din Matei 25 ilustrează, de asemenea, experiența poporului adventist." Tragedia veacurilor, 393.

Așa cum Cele Șapte Tunete identifică istoria paralelă a mișcării primului și a celui de-al treilea înger, tot astfel pilda celor zece fecioare identifică, de asemenea, cele două istorii paralele.

Mi se indică adesea pilda celor zece fecioare, dintre care cinci erau înțelepte, iar cinci nechibzuite. Această pildă a fost și va fi împlinită întocmai, după literă, căci are o aplicare specială pentru timpul acesta și, asemenea soliei îngerului al treilea, a fost împlinită și va continua să fie adevăr prezent până la încheierea timpului. Review and Herald, 19 august 1890.

Simbolul celor Șapte Tunete reprezintă „evenimentele” istoriilor paralele, iar cele zece fecioare reprezintă „experiența” fecioarelor înțelepte și nechibzuite din acele două istorii paralele. Experiența milerită, până în 1856, a fost experiența Filadelfiei, iar experiența mișcării celor o sută patruzeci și patru de mii a fost experiența Laodiceei, până la scurt timp după iulie 2023. În ambele istorii se vor manifesta fecioarele înțelepte și cele nechibzuite la sosirea mesajului Strigării de la miezul nopții, căci atunci se va vedea cine avea untdelemnul pregătirii.

Starea Bisericii reprezentată de fecioarele neînțelepte este, de asemenea, numită starea laodiceană. Review and Herald, 19 august 1890.

Cei care refuză să mănânce mesajul din mâna lui Mihail, arhanghelul, care a coborât la sfârșitul lunii iulie 2023, vor rămâne în condiția Laodiceei, iar cei care iau cărticica și o mănâncă vor trece în condiția Filadelfiei. Condiția Laodiceei reprezintă un popor, sau o persoană, în raport cu care Hristos Se află în afară, dar caută să intre, iar condiția Filadelfiei este reprezentată ca îmbinarea divinității cu umanitatea. Cele Șapte Tunete identifică „evenimentele” liniei cornului protestant adevărat, linie care este introdusă în istoria ascunsă a versetului patruzeci, începând cu 18 iulie 2020 și încheindu-se cu legea duminicală.

Pilda celor zece fecioare identifică „experiența” celor chemați să fie printre cei o sută patruzeci și patru de mii în chiar aceeași perioadă. „Evenimentele” care identifică istoria celor o sută patruzeci și patru de mii de la 18 iulie 2020 până la legea duminicală și „experiența” celor două clase pe parcursul acelei istorii sunt însoțite de identificarea lucrării care a fost și este încredințată în acele două istorii paralele. Lucrarea este reprezentată de îngerii din Apocalipsa capitolul paisprezece, iar lucrarea mileriților a fost reprezentată de primul și al doilea înger, iar lucrarea celor o sută patruzeci și patru de mii este reprezentată de al treilea înger.

Am avut prețioase ocazii de a dobândi experiență. Am avut experiență în legătură cu solia primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea înger. Îngerii sunt reprezentați ca zburând prin mijlocul cerului, proclamând lumii un mesaj de avertizare și având o legătură directă cu oamenii care trăiesc în zilele de pe urmă ale istoriei acestui pământ. Nimeni nu aude vocea acestor îngeri, căci ei sunt un simbol menit să reprezinte poporul lui Dumnezeu care lucrează în armonie cu universul ceresc. Bărbați și femei, luminați de Duhul lui Dumnezeu și sfințiți prin adevăr, proclamă, în ordinea lor, cele trei solii. Schițe de viață, 429.

Lucrarea încredințată poporului lui Dumnezeu din timpul sfârșitului la 11 septembrie 2001, la începutul timpului pecetluirii, este din nou încredințată poporului lui Dumnezeu din timpul sfârșitului la sfârșitul timpului pecetluirii, când Mihail S-a pogorât în iulie 2023.

Ioan a văzut: „Un alt înger coborând din cer, având mare putere; și întregul pământ a fost luminat de slava lui.” Apocalipsa 18:1. Acea lucrare este glasul poporului lui Dumnezeu, care proclamă un mesaj de avertizare lumii. Materialele din 1888, 926.

La fel ca în cazul "evenimentelor" reprezentate de Cele Șapte Tunete și al "experienței" reprezentate de cele zece fecioare, lucrarea celor trei îngeri reprezintă două istorii paralele.

Dumnezeu a dat soliilor din Apocalipsa 14 locul lor în linia profetică, iar lucrarea lor nu trebuie să înceteze până la încheierea istoriei acestui pământ. Soliile primului și ale celui de-al doilea înger constituie încă adevăr pentru vremea aceasta și trebuie să meargă în paralel cu cea care urmează. Al treilea înger își proclamă avertismentul cu glas tare. „După aceste lucruri”, a zis Ioan, „am văzut un alt înger pogorându-se din cer, având mare putere, și pământul a fost luminat de slava lui.” În această iluminare, lumina tuturor celor trei solii se îmbină. Materialele din 1888, 804.

În versetele treisprezece până la cincisprezece din Daniel, capitolul unsprezece, este identificată lucrarea profetică a liniei protestantismului apostat (Macabeii), a republicanismului apostat (Antioh al III-lea) și a desfrânatei din Tir (jefuitorii poporului tău). În chiar aceeași istorie, liniile profetice ale adevăratului corn protestant al celor o sută patruzeci și patru de mii identifică lucrarea lor, „experiența” lor și „evenimentele” care au loc în mijlocul poporului lui Dumnezeu din timpul sfârșitului. Linia adevăratului corn protestant este reprezentată ca Cele Șapte Tunete, singura profeție din cartea Apocalipsei care este identificată ca fiind pecetluită. Chiar înainte ca timpul de probă să se încheie, porunca vine de la Leul din seminția lui Iuda, Cel care a pecetluit profeția Celor Șapte Tunete, de a desigila profețiile acestei cărți.

Despecetluirea celor Șapte Tunete de la sfârșitul timpului de pecetluire al celor o sută patruzeci și patru de mii, care a fost prefigurată de despecetluirea celor Șapte Tunete de la începutul timpului de pecetluire, trebuie aplicată (rând după rând) acelei porțiuni din cartea lui Daniel care se referă la vremurile din urmă, iar acea porțiune este istoria ascunsă a versetului patruzeci. Când acea despecetluire va fi pe deplin împlinită, așa cum este reprezentată de deschiderea celei de-a șaptea peceți, Dumnezeu va turna focul Duhului Său Sfânt peste cei o sută patruzeci și patru de mii, așa cum a făcut cu ucenicii la Cincizecime. Cincizecimea corespunde iminentei legi duminicale.

Cu o dorință arzătoare privesc înainte spre timpul când evenimentele din ziua Cincizecimii se vor repeta cu și mai mare putere decât atunci. Ioan spune: „Am văzut un alt înger pogorându-se din cer, având mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui.” Atunci, ca în vremea Cincizecimii, oamenii vor auzi adevărul vestit lor, fiecare în limba sa.

Dumnezeu poate insufla viață nouă în orice suflet care dorește cu sinceritate să-I slujească și poate atinge buzele cu un cărbune aprins luat de pe altar, făcându-le elocvente în lauda Sa. Mii de voci vor fi înzestrate cu puterea de a vesti minunatele adevăruri ale Cuvântului lui Dumnezeu. Limba bâlbâitoare va fi dezlegată, iar cei timizi vor fi întăriți să poarte o mărturie curajoasă pentru adevăr. Fie ca Domnul să-Și ajute poporul să curățească templul sufletului de orice întinare și să mențină o legătură atât de strânsă cu El, încât să fie părtași la ploaia târzie când va fi revărsată. Review and Herald, 20 iulie 1886.

Începutul timpului pecetluirii ilustrează sfârșitul timpului pecetluirii. La început, ploaia târzie a fost revărsată cu măsură, iar la sfârșit este revărsată fără măsură. Îngerul care s-a pogorât la 11 septembrie 2001 este același înger care s-a pogorât la sfârșitul lunii iulie 2023. Istoria Cincizecimii a început la învierea lui Hristos, iar încheierea împlinirii desăvârșite a Cincizecimii are loc la învierea celor o sută patruzeci și patru de mii.

"Actul lui Hristos de a sufla Duhul Sfânt asupra ucenicilor Săi și de a le împărtăși pacea Sa a fost ca câteva picături înaintea ploii îmbelșugate care avea să fie dată în ziua Cincizecimii." Spiritul Profeției, volumul 3, 243.

Hristos a suflat peste ucenicii Săi după învierea Sa, chiar după ce Se înălțase la Tatăl Său. Când S-a pogorât după întâlnirea cu Tatăl Său, S-a arătat ucenicilor și a suflat peste ei „câteva picături” care au precedat „ploi îmbelșugate ale Cincizecimii”. Cele câteva picături reprezintă începutul timpului pecetluirii, iar ploile îmbelșugate reprezintă încheierea. Începutul timpului pecetluirii se repetă la sfârșit și, așa cum Hristos a suflat peste ucenicii Săi la începutul epocii Cincizecimii, tot astfel a suflat peste poporul Său din zilele din urmă la încheierea acelei perioade.

Oasele uscate au nevoie să fie atinse de suflul Duhului Sfânt al lui Dumnezeu, pentru ca ele să se pună în mișcare, ca printr-o înviere din morți. Bible Training School, 1 decembrie 1903.

Moartea celor doi martori include faptul că cei care au proclamat mesajul fals legat de Nashville și de 18 iulie 2020 au făcut-o ca laodicieni. Învierea oaselor moarte și uscate reprezintă o tranziție din starea Laodiceei, care este o stare de moarte, către starea Filadelfiei, care este viață. Suflarea care produce învierea și tranziția este un mesaj profetic.

Ce putere trebuie să avem de la Dumnezeu, pentru ca inimile înghețate, având numai o religie legalistă, să vadă lucrurile mai bune pregătite pentru ei — Hristos și neprihănirea Sa! Era nevoie de un mesaj dătător de viață, pentru a da viață oaselor uscate. Manuscript Releases, volumul 12, 205.

Intervalul de după învierea lui Hristos a fost împărțit în două perioade: prima a fost de patruzeci de zile, când El S-a înălțat, după care au urmat zece zile înaintea Cincizecimii. Numărul patruzeci este un simbol al pustiei, după cum sunt și trei zile și jumătate sau o mie două sute șaiszeci de ani sau de

zile.

Când Mihail a coborât în iulie 2023, cele trei zile și jumătate de moarte pe străzi s-au încheiat când Hristos a început lucrarea de unire a dumnezeirii Sale cu umanitatea în rândul celor o sută patruzeci și patru de mii. Acea lucrare a fost reprezentată de cele zece zile premergătoare Cincizecimii, în care păcatul a fost înlăturat și s-a statornicit unitatea dintre frați. Numărul zece reprezintă un proces de testare, iar procesul de testare s-a încheiat la Cincizecime, care reprezintă legea duminicală.

În însăși acea istorie din versetul patruzeci, în care cei opt regi persani și istoria alianței dintre iudei și Roma reprezintă procesul de încercare al chipului fiarei, procesul de încercare al fecioarelor este ilustrat în cele zece zile premergătoare Cincizecimii. Coarnele apostate ale Protestantismului și ale Republicanismului se unesc în acea istorie pentru a forma chipul fiarei, în timp ce adevăratul corn protestant unește umanitatea lor cu divinitatea lui Hristos, formând astfel chipul lui Hristos, într-un proces care separă două clase de închinători.

Evenimentele istorice reprezentate drept Șapte Tunete sunt desigilate în istoria pe care o reprezintă versetele treisprezece până la cincisprezece din capitolul unsprezece al lui Daniel, iar împreună ele sunt aliniată cu istoria ascunsă a versetului patruzeci, care se încheie odată cu legea duminicală ce va veni în curând, unde timpul de probă pentru păzitorii Sabatului se încheie.

"Din nou, aceste parabole învață că nu va exista nicio perioadă de probă după judecată. Când lucrarea Evangheliei se încheie, urmează imediat separarea dintre cei buni și cei răi, iar soarta fiecărei clase este pentru totdeauna hotărâtă." Christ's Object Lessons, 123.

Despărțirea dintre înțelepți și neînțelepți, dintre laodiceeni și filadelfieni, ori dintre grâu și neghină este înfăptuită de către îngeri.

„Lăsați să crească împreună neghina și grâul până la seceriș. Atunci îngerii sunt aceia care săvârșesc lucrarea despărțirii.” Selected Messages, cartea 2, 69.

Mesajul care este dezpecetluit chiar înainte de închiderea timpului de probă identifică lucrarea poporului lui Dumnezeu, așa cum este reprezentată de îngeri. Mesajul cuprins în aceste articole este acum publicat în întreaga lume, în peste șaiszeci de limbi (graiuri). Acest lucru se împlinește acum, chiar înainte de închiderea timpului de probă, iar lucrarea poporului lui Dumnezeu din zilele de pe urmă este să prezinte acest mesaj. Mesajul identifică evenimentele reprezentate drept Șapte Tunete, iar lucrarea de înțelegere și de prezentare a mesajului produce experiența fecioarelor înțelepte.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

În vedenii de noapte a trecut pe dinaintea mea o scenă deosebit de impresionantă. Am văzut o imensă minge de foc căzând în mijlocul unor frumoase reședințe, provocând distrugerea lor imediată. Am auzit pe cineva zicând: «Știam că judecățile lui Dumnezeu aveau să vină asupra pământului, dar nu știam că vor veni atât de curând.» Alții, cu glasuri chinuite, spuneau: «Voi știți! De ce atunci nu ne-ați spus? Noi nu știam.» Din toate părțile am auzit rostindu-se cuvinte asemănătoare de reproș.

În mare strâmtorare m-am trezit. Am adormit din nou și mi s-a părut că mă aflam într-o mare adunare. Unul învestit cu autoritate se adresa adunării, înaintea căreia era întinsă o hartă a lumii. El a spus că harta înfățișa via lui Dumnezeu, care trebuie lucrată. Pe măsură ce lumina din cer strălucea asupra cuiva, acela trebuia să reflecte lumina către alții. Lumini aveau să fie aprinse în multe locuri, iar din aceste lumini urmau să fie aprinse încă altele.

"Cuvintele au fost repetate: 'Voi sunteți sarea pământului; dar dacă sarea își pierde gustul, cu ce se va mai săra? De atunci nu mai este bună la nimic decât să fie aruncată afară și călcată în picioare de oameni. Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte nu poate fi ascunsă. Nici nu aprind oamenii o candelă, ca s-o pună sub obroc, ci în sfeșnic; și ea luminează tuturor celor din casă. Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Care este în ceruri.' Matei 5:13-16."

Am văzut jeturi de lumină strălucind din orașe și sate, precum și din locurile înalte și cele joase ale pământului. Cuvântului lui Dumnezeu i se dădea ascultare și, ca urmare, existau memoriale pentru El în fiecare oraș și sat. Adevărul Său era proclamat în întreaga lume.

Atunci această hartă a fost înlăturată, iar în locul ei a fost pusă o alta. Pe ea, lumina strălucea numai din câteva locuri. Restul lumii era în întuneric, cu doar o licărire de lumină pe ici, pe colo. Învățătorul nostru a spus: „Acest întuneric este rezultatul faptului că oamenii își urmează propria cale. Ei au întreținut înclinații spre rău, ereditare și cultivate. Au făcut din punerea la îndoială, din căutarea de greșeli și din acuzarea ocupația principală a vieții lor. Inimile lor nu sunt drepte înaintea lui Dumnezeu. Și-au ascuns lumina sub obroc.”

„Dacă fiecare ostaș al lui Hristos și-ar fi făcut datoria, dacă fiecare străjer de pe zidurile Sionului ar fi dat trâmbiței un sunet deslușit, lumea ar fi putut până acum să audă solia de avertizare. Dar lucrarea este cu ani în urmă. În timp ce oamenii dormeau, Satana ne-a luat-o înainte pe ascuns.” Mărturii, volumul 9, 28, 29.